

SLOVENSKI NAROD.

Izhaja vsak dan zvečer, izimši nedelje in praznike, ter velja po pošti prejemati za avstrijsko-ogerske dežele za vse leto 15 gld., za pol leta 8 gld., za četrt leta 4 gld., za jeden mesec 1 gld. 40 kr. — Za Ljubljano brez pošiljanja na dom za vse leto 13 gld., za četrt leta 3 gld. 30 kr., za jeden mesec 1 gld. 10 kr. Za pošiljanje na dom računa se po 10 kr. za mesec, po 30 kr. za četrt leta. — Za tuje dežele toliko več, kolikor poština znaša.

Za oznanila plačuje se od četiristopne petit-vrste po 6 kr., če se oznanilo jedenkrat tiska, po 5 kr., če se dvakrat, in po 4 kr., če se trikrat ali večkrat tiska. Dopisi naj se izvolé frankirati. — Rokopisi se ne vračajo. Uredništvo in upravnništvo je v Ljubljani v Frana Kolmana hiši, „Gledališka stolba“.

Upravnistvu naj se blagovolijo pošiljati naročnine, reklamacije, oznanila, t. j. vse administrativne stvari.

Sodnija in slovenščina.

(Iz sodnijskih krogov.)

V septembru 1884.

Bliža se čas, ko se bodo državnozbornsko delovanje kmalu otvorilo. Pravica nam dovoljuje in dolžnost nas veže spregovoriti o tem predmetu našim poslancem, kolikor jih še ni postalo popolnem gibnih in elastičnih, resno besedo v resni preudarek in resni pretres. Govorili bomo mirno in stvarno, prav „sine ira et studio“, da se nam rahločutni gospod državni pravdnik ne bo razsrdil in raztogotil. Se ve da infandum — iubes renovare dolorem, če zahtevaš zgorajšna pojma v naših mislih, v naših čutih zjediniti. Vse jedno; pisali bomo tudi dostojno.

Pred nami leži ukaz nadsodnijskega predsedstva v Gradci, s katerim se je povodom porotne obravnave pred Celjsko okrajno sodnijo, ki se je vršila v slovenskem jeziku, ker so bili zatoženec in pričci samo slovensčine zmožni, zaukazalo, da se ima tudi v takih slučajih razsodbo iz ozirov javnosti v prvi vrsti in popolnem razglasiti v nemškem jeziku in slovenskemu zatožencu le raztolmačiti vsebina, kolikor je to v posamičnem slučaju potrebno.

Tako daleč smo tedaj zdaj prišli. Mislamo in zanimivo bi bilo najprej govoriti o tem, kako daleč nasprotuje ta ukaz, katerega je na kurinam stolu visokega dostojanstva oblastno gospodujoča preuzvišenost gosp. viteza Waser-ja na podlagi nadzorovalne pravice v smislu ces. patenta od 3. maja 1853 št. 81 drž. zak. podredjeni okrajni sodnji poslala, instančnemu redu. Zapeljivo bi bilo preiskovati, kje je meja mej to nadzorovalno pravico in dolžnostjo prvih instanc nezavisno po svojem lastnem prepričanju soditi, kar se tiče dejanskih okoliščin in subsumcije pod postavbo; kajti našel bi se tudi gotovo kak skropulozen interpretator postavbe, ki bi sledeče argumentiral: raba jezika pri razglasbi razsodbe je quaestio facti; o tej določuje najprej dotična sodnja prve instance in še le vsled pritožbe (bodi si imenovana rekurz ali priziv ali apelacija itd.) višje instance. Če pa visoko predsedstvo nadsodnije brez vsake pritožbe stranke kategorično ukazuje rabo tega ali onega jezika pri razglasbi razsodbe, sega s tem v prvo instanco, bi gotovo lahko kdo sklepal.

No, o zvezi in nasprotji teh postavnih določeb nečemo danes govoriti.

A vendar nam zgornji ukaz nikakor ne dopada. Uzroki so pa naslednji.

II.

Če smo se prav učili novega kazenskega reda in če smo zapopadli in razumeli ne le črke postavbe, nego tudi duha tega znamenitega zakonodajskega proizvoda, moramo reči, da veje v celej imenovanej postavi neka blagodejna prijaznost, neka vzvišena humaniteta, neko milo človekoljubje proti onemu, ki je postavljen na zatožno klop.

To bode gotovo priznala tudi mogočna ekselencia pri nadsodnji, ki je, kakor to obče znano, jeden najnamenitnejših veljakov v ravno tej stroki pravosodstva. Roko na srce in odgovorite nam preuzvišeni gospod, kako se ujema Vaš ukaz s tem duhom? Ali je to izraz pravega človekoljubja, katerega smo tudi zatoženemu dolžni, če se nam zaukazuje, da imamo razsodbe razglasjevati v govoru zatoženega le lakonično in skraćeno, blizu tako-le: na „gavage“ si obsojen; pa se pritoži. Zatoženec nemškega pokolenja in nemške narodnosti je vreden celi tenor in vse nagibe razsodbe v svojem jeziku slišati; slovenski zatoženec pa le kratek ekstrakt, ad libitum vsakega predsednika prirejen. Mar se ne utemeljuje ravno s tem ukazom razlika mej superiorimi in inferiorimi jeziki, mej polnopravnimi in polupravnimi državljani? Verujemo, da je nadsodnijskemu predsedniku tuj namen, prouzročiti to razliko. A kaj se hoče? Dejanje samo na sebi znači namen in tendenco, kjer se ta namen in taka tendenca dokazati ne more. Ta sklep gotovo ni preostor, ker ga njegove ekselence podredjeni uradniki pri svojih razsodbah mnogokrat uporabljujemo. Vender mi nečemo takega namena njegovi preuzvišenosti insinuirati; a ko bi nas kak navaden kmetič zaradi tega na odgovor postavil, rekoč: „erkläre mir Graf Oerindur diesen Zwiespalt der Natur“, mi mu ne moremo temeljitejšega odgovora dati, kakor: „ja, bauer, das ist ganz was anderes“.

III.

Stvar pa ima še svojo drugo stran. Vzemimo kazenski red v roke, preberimo ga od kraja do konca, a nikjer ne bomo našli, da se ima razsodba v dveh jezikih razglasiti, čeravno bi naravni pravni čut terjal, da, če že mora sodnik narediti pri raz-

glasbi razsodbe v prvi vrsti svoj globok in devoten poklon nemškemu jeziku, mora tudi popolno vsebino razsodbe in nagibov razglasiti v jeziku zatoženca. Te določbe zakonodajalec ni nikjer statuiral; razlog zakonodajalca je umesten in velevažen. Zakonodajatelj se je ogibal te določbe, uvidevši, da ne osigura s to določbo popolne, namreč materialne in formalne ravnopravnosti državljanom; on pa se je tudi take določbe ognil zaradi tega, da ohrani vzvišeno svetišče častne Themide burnim valovom jezikovnih preprirov; če se že v parlamentu in v drugih javnih institutih bojujemo in vojskujemo zaradi jezika — pred vrati sodišč naj potihne ta vojska; tu naj kraljuje mir v tem oziru.

Oglejmo pa si zdaj v tem oziru zgornji ukaz; in če nas tisti ubogi kmetič, ki s trdimi žulji pripori svoj denar, katerega v davkarijo nese, zopet poprime, kazoč, da ta ukaz ni ravno po tistem kroji urezan, kakor da bi hotel iztirati jezikovne borbe iz svetišča spoštovane Themide, moramo mu stereotipno odgovoriti: „ja bauer, das ist ganz was anderes“. Mi pa zopet, in sicer že zaradi spoštovanja do svojega predsednika odločno zavračujemo, da bi bil on pri izdaji tega ukaza kak tak namen imel, kakor bi se to na prvi pogled dozdevalo. (Dalle priha)

Zveza slovenskih posojilnic.

(Konec.)

Popoldne ob 2. uri zbralo se je okoli 60 rodoljubov v dvorani čitalnice Ljubljanske, mej temi bili so gg.: Simon iz Maribora, M. Vošnjak, dr. Josip Serbec in Veršec iz Celja, Šušter in Janežič iz Sv. Jakoba v Rožni dolini, A. Ditrih iz Vipave, I. Lavrenčič iz Postojine, Fr. Kotnik, Lenaršič in Gruden z Vrhnike, A. Knez iz Šiške, mestni župan Grasselli, več deželnih in državnih poslancev, mestnih odbornikov in znanih rodoljubov.

Shod otvoril je g. M. Vošnjak ter v jako stvarnem govoru pojasnil namen današnjega sestanka in delovanje posojilnic, naposled pa navzočne pozdravil in povabil, da si izbere prvosednika.

Po predlogu g. Hribarja bil je per acclamationem predsednikom izvoljen gosp. dr. Vošnjak, ker ima za slovenske posojilnice največje zasluge, potem pa je gosp. župan Grasselli v jako krepkem govoru zborovalce pozdravil v imenu mesta

LISTEK.

Ulična pevka.

Povest. Ruski spisal N. K. Lebedov. Preložil Kmetov.

I.

S sedmim letom zgubila sem očeta. Do njegove smrti smem reči, živela sem srečno, dasi sem rastla skoraj brez vsacega nadzorovanja in postrežbe. Leto pred svojo smrtjo oženil se je moj oče z mlado in krasno gospodično, katera bi mu bila po letih lahko hči in je z mlado ženo malo da ne popolnoma pozabil o meni, za kar se pa sicer nesem dosti brigala. Od jutra do noči zanimala sem se samo s tem, da sem hodila od jednih stanovnikov v našej hiši k drugim, vračajoč se domov samo spat. Stanovnikov pri nas ni bilo ravno mnogo, no v vsakem slučaju toliko dovolj, da sem z obiskovanjem njih potratila ves dan. V hiši na ulico — v sprednji polovini živeli smo mi sami, v drugi — nek učitelj s hčerjo. Razun tega imela je hiša prizidek na dvorišče, v katerem sta stanovali dve sestri,

jedna udova a druga — stara devica, obe iz malo posestnih vlastelic; zdaj v tem prizidku prebival je glediščni privratnik z ženo, sinom in hčerjo ravnima meni v letih.

Jaz vstajala sem rano ter ne mudeč se begala, bodi si po zimi, bodi si po leti, vse ravno, na dvorišče; sestri-vlastelici sta spali, učitelj s hčerjo isto tako, samo glediščni privratnik z ženo sta bdila; no tako rano nesem si upala vstopiti tudi k njima in sem tako molče pohajala po dvorišču sem ter tja, z nestrpljivostjo pričakovala, da se čigar gostoljubne duri odpro pred menoj. Kakor mala sem še bila, naučila sem se rano prikupovati se ljudem in pri-ravnjavati se k njim; ne imajoč svojega doma, začutili se v njem odviše — pri-ravnjala sem se k vsem, pri komur sem gostila tekom dne in pripravnejše ter poslušnejše deklice od mene, bilo je teško najti. Jaz vila sem si gnezdo drugodi in to ne na jednem kraju, ampak na treh h kratu, nikjer ne dokončavši ga, in povsodi položivši le nekako osnovanja, nekaj podobnega svojemu kotu. Bi'a sem podobna tistim ubogim, brezdomnim psom, katerih klici se menjavajo s spremeno gospodarjev, kateri

žive s tistimi, ki jih krmijo, čuvaje jih, plačevaje za kosček, ki ga dobivajo od njih, z zvestobo in udanostjo, no pri vsem tem ne imajoč pravih gospodarjev. Tudi jaz plačevala sem za lasko z udanostjo in moje pri-ravnjavanje, pri-rejanje k običajem in pravom onih, pri kojih sem prebivala dan, nikakor ni izviralo iz kakega slabega čuvstva, ampak izhajalo je iz želje, da bi bili zadovoljni z menoj tisti, ki so me laskali in sem si jim smilila zaradi svoje osamljenosti. Vse jasno mi je danes in šele sedaj, kadar se spomnim svojo tedanje osamljenosti in brezdomja, kadar se spomnim moje otožne hoje sem ter tja po dvorišču, v mučnem pričakovanju vzmožnosti priti h komu v stanovanje, v izmišljevanju kakih izgovorov radi tega, šele sedaj pojmmim vso žalost vso nesrečo svojega detstva pod roditeljskim krovom, no ne tedaj. Detstvo, detstvo! Ganljiva in čudesna doba naivne nevednosti, doba, ko se gorje zabiva lahko, da je le kaj količkaj podobnega utešenju, ko vseh razmerov nesreče, vse njene globine — plavajoči na površji detski mu doseči ni v silah, doba svitlih domišljij in naivnih sanj. Detstvo rešilo je mene in čutila sem se v opisanej dobi srečno. Oča se je

Ljubljanskega, izražajoč svoje veselje, da so se sešli v tako blagodejno svrhu.

Pogovarjalo in posvetovalo se je potem o dnevnem redu namreč: kje naj bi se ustanovili novi denarni zavodi in kakšne vrste? Hranilnice ali posojilne zadruge? Kdo bi se za dotične kraje prijel potrebnih priprav?

V jako dolgej debati govorili so gg: poslanec Pakiž, dr. Sernec, Simon, Kolar, Hribar, A. Knez, M. Vošnjak, poslanci Dev, Detela in dr. Papež, Rohrmann, dr. Štor, Fr. Kotnik in drugi in ukrenilo se je, da se v vsakem okraji osnuje po jedna posojilnica. Poudarjalo se je, da bi taki zavodi bili posebno potrebni v Ribnici, Vel. Laščah, Trebnjem, Mokronogu, Rudolfovem, Višnjigori, eventuelno v Zatičini, Kostanjevici in Krškem na Dolenjskem, v Vipavi in v Ilirski Bistrici na Notranjskem in, kakor sta poudarjala gg. A. Knez in Detela, v Kranji, Škofljoki in in Radovljici na Gorenjskem, ker imajo prebivalci teh okrajev veliko novcev v hranilnici in bi se bilo nadejati obilnih in izdatnih ulog v posojilnice.

Ne zdi se nam potrebno, navajati vse nasvete, ki so se pri tej priliki stavili, z veseljem pa zabeležimo gosp. Kolarja izjavo, da bode gotovo tudi kranjska duhovščina poprijela se tega dela in pospeševala take denarne zavode, ž njimi pa blagostanje. Omeniti pa moramo tudi jako umestnega govora g. M. Vošnjaka, ki je, kakor se je izrazil „entre nous“, pa prav odkritosrčno povedal, zakaj ostane načelstvo „Zveze slovenskih posojilnic“ za sedaj še v Celji, ne pa v Ljubljani, v našem naravnem središču. Kritiko, katero je izrekel o belej a nedelavnej Ljubljani, bode treba uvažati in to tem bolj, ker so se baš zastopniki kranjskih posojilnic iz lahko umevnih razlogov protivili, da bi se sedež „Zveze slovenskih posojilnic“ že sedaj prestavil iz Celja v Ljubljano.

Naposled volilo se je odbor obstoječ iz gg.: dr. Vošnjak, A. Knez, dr. Kotnik, Gnezda in Rohrmann, kateri ima nalog skrbeti za osnovo novih posojilnic na Kranjskem v sporazumenju z odborom „Zveze slov. posojilnic“ in v smislu dopisa, ki bode slednjem došel od deželnega odbora kranjskega.

S to volitvijo bil je shod končan. Zvečer pa so se vsi deležniki sešli v čitalnični restavraciji k veselici, ki je bila sicer improvizovana, baš za tega delj jako živahna in srčna. Za zabavo skrbele so naše najboljšje pevske moči, v prvi vrsti g. Meden, ki je bil ta večer posebno razpoložen, g. Ditrih iz Vipave, Pucihar, Paternoster, Nolli in dr., za primerne govore pa dr. vitez Bleiweis, dr. Vošnjak, Hribar in drugi.

V svesti smo si, da bode pretekla nedelja imela važne nasledke za naš narod, kajti konstituirala se je „Zveza slovenskih posojilnic“, načelnštvo pa izročilo najsposobnejšemu možu, gosp. M. Vošnjaku, katerega preteklo delovanje nam je najboljši porok i za bodočnost, izvolil se je pa tudi odbor petorice za Kranjsko, kjer smo do sedaj glede denarnih zavodov deloma še držali roke križem, kjer bode pa odslej tudi ravnanje se po vrlih štajercem vzgledu, in delovati neumorno in vztrajno, ne brigaje se za osobnosti, ampak vedno le samo za stvar.

vedno le malo pečal z menoj, imel je mnogo posla s svojo trgovino; matere ne pomnim, ker ona umrla mi je, ko sem izpolnila dve leti: z jedno besedo, doma od ljubezni nesem bila razvajena in prehod k popolnej hladnosti proti meni od strani očeta, ko se je on v drugikrat oženil, ni bil za mene posebno občutljiv. Vse moje razveseljevanje, vse moje zabave neso bile doma, ampak drugodi, kjer sem si zvila svojo detstvo, neprihotno srečo, žal, le prav za kratke čase! . . .

Da, bila sem srečna! Nabravši kakih trščic, spuščala sem se boječe s svojimi detskimi nožicami po vlažnih in blatnih stopnjicah — v spodnje podmeščenje hišnega prizidka, ker je stanovala družina gledišnega privratnika. Boječe odpirala sem duri v kuhinjo, kjer je privratnica kurila peč, kjer sta sedela pri jutranjem čaji njena otroka, in se je odpravljajal privratnik v gledišče, kamor je odhajal zjutraj in se vračal še le pozno na večer, izimši ponedelje in sobote, ko je ostajal doma. Otroka žvečila sta žemlje, pomakaje jih v čaj z medom, privratnica obračala se je na škip duri, pri čem sem jaz hitela malo ne vsakikrat in z istimi besedami izgovarjati svoj prihod:

Načrt zakona o pogozdovanji Krasa v vojvodini Kranjski.

(Bolje bi se reklo: zakon o nasajenji Krasa), o katerem bo de razpravljajal dež. zbor kranjski, slove:

§. 1. H Krasu pripadajoče gozdna zemljišča, pašnike in nerodovitne prostore političnih okrajev Postojina in Logatec, o katerih se misli, da bi moglo njih stalno oskrbovanje po pravilih umnega gozdarstva zabranjevati pomnožitev elementarnih in občeškodljivih nepravil kraskega sveta, oziroma zmanjševati te nepravilike, pogozditi je polagoma po določilih tega zakona, v kolikor se more to zgoditi, ne da bi škodo trpelo njih glavno gospodarjenje.

§. 2. Zvršitev pogozdovanja Krasa v političnih okrajih Postojina in Logatec se izroči posebni „pogozdovalni komisiji“.

Ta komisija je sestavljena iz predsednika, katerega imenuje poljedelski minister, iz zastopnika deželne vlade, iz po jednega zastopnika političnih okrajnih oblastev v Postojini in v Logatci, iz deželnega gozdnega nadzornika, iz poslanca deželnega odbora in iz štirih zaupnih mož, katere izvolijo županstva na Krasu v političnih okrajih Postojina in Logatec ležečih občin, in sicer po dva iz vsakega političnega okraja. Za predsednika, kakor tudi za druge ravno imenovane komisijske člane je določiti, oziroma izvoliti po jednega namestnika, ki bode nadomestoval dotičnega člana, kadar bode ta zadržan.

Natančnejša določila o volitvi zaupnih mož in njih namestnikov je ustanoviti v volitvenem redu, katerega izda deželna vlada.

Vsi člani pogozdovalne komisije opravljajo svoj posel brez plačila, vendar imajo, razven deželnega gozdnega nadzornika in njegovega namestnika, postavljenega mu iz števila službenih gozdnih tehnikov politične uprave na Kranjskem, pravico do povračila popotnih stroškov, ako jih je kaj.

§. 3. Pogozdovalna komisija ima svoj sedež v Ljubljani.

Vso komisijo (§. 2.) je samo takrat sklicati, kadar je obravnavati opravila, zadevajoča ves pogozdovalni okoliš. Kadar je pa obravnavati opravila samo jednega dela pogozdovalnega okoliša, mora predsednik razven zastopnika deželne vlade, poslanca deželnega odbora in deželnega gozdnega nadzornika sklicati samo tistega zastopnika političnega okrajnega oblastva in tiste zaupne može, kateri so iz dotičnega okoliša poslani v komisijo.

§. 4. Pogozdovalna komisija se zbornu posvetuje in sklepa ob pravilih, ki so ji po tem zakonu odkazana v obravnavanje. Opravila, zadevajoča samó zvršitev kakega sklepa, je v imenu komisije oskrbovati predsedniku z deželnim gozdnim nadzornikom vred, kateri se sme pri tem posluževati sodelovanja njemu podložnih gozdnih organov.

Da je sklep pogozdovalne komisije veljaven, treba je, da je razven predsednika in deželnega gozdnega nadzornika najmenj polovica drugih, k dotični seji poklicanih komisijskih članov navzočnih.

Sklepa se z absolutno večino glasov navzočnih članov. Predsednik glasuje samo takrat, kadar se glasovi jednako porzdelé, in potem obvelja za sklep tisto mnenje, h kateremu je on pristopil.

Proti sklepom komisije se smejo vdeležene

stranke v štirih tednih po vročitvi dotičnega odloka pritožiti pri poljedelskem ministru.

§. 5. V izpolnivanje komisiji s tem zakonom odkazanih nalog, kakor tudi v plačevanje upravnih stroškov komisijskih, ustanovljen je pogozdovalni sklad, katerega letno potrebnost, odobreno od poljedelskega ministra in deželnega odbora, je pokrivati z doneski, katere plačuje državna uprava, dogovorivši se za vsak slučaj posebej z deželo, iz novcev, v ta namen ustavno dovoljenih, kakor tudi z drugimi dohodki, ako jih je kaj.

Ta sklad oskrbuje pogozdovalna komisija.

Na dalje se bodo komisiji brezplačno prepuščale za pogozdovanje potrebne sadike iz državnih drevesnic na Kranjskem, kolikor jih bode na razpolaganje.

§. 6. V namen pogozdovanja mora komisija, ne da bi s tem kratila v obstoječem gozdnem zakonu ustanovljeno pristojnost političnih oblastev, iz gozdnih zemljišč, pašnikov in nerodovitnih prostorov, kateri v političnih okrajih Postojina in Logatec pripadajo Krasu, pozvedeti in določiti tiste parcele, o katerih se misli, da bi moglo njih stalno oskrbovanje po pravilih umnega gozdarstva zabranjevati pomnožitev elementarnih in občeškodljivih nepravil, oziroma zmanjševati te nepravilike.

Določuje taka zemljišča, je posebno ozirati se na to, da se pogozde gorski vrhovi nad krasko planoto in strmi obronki te planote, kakor tudi parcelle zgoraj zaznemenovane vrste, ki leže ob progah c. k. priv. južne železnice. Izmed zemljišč na kraski planoti sami in ob progah južne železnice v vseh slučajih, kjer se more to zgoditi brez izdatnega oskrovanja glavnega namena pogozdovanja krasa, ni pogozdovati onih parcel, ki bi bile primerne tudi za kako poljedelsko obdelovanje.

§. 7. Vse parcele, katere se po §. 6. odmenijo v pogozdovanje, je precej, ko dotične razsodbe udobé pravno moč, vpisati v poseben kataster, ter jih v dōbi, katero določi poljedelski minister dogovorno z deželnim odborom, po naslednjih določilih tega zakona zasaditi kot gozde srednje in visoke rasti in jih tudi na dalje oskrbovati kot gozde po določilih vsakokratnega gozdnega zakona.

§. 8. Kjer bi po obstoječih razmerah že poprej ne bilo nobene utemeljene dvojbe, da bodo zemljiški posestniki pogozdovanje pravilno izvrševali, ali da bodo posestniki sami ali tretje osebe, katerim pristoji pravica do omenjenih zemljišč, skrbeli za pravilno ohranitev gozdnih zasadbe, v vseh takih slučajih si mora komisija prizadevati, da se dogovori z udeleženci, na kakšen način je pogozdovanje zvršiti in kako je zavarovati gozdne nasade, vrhu tega kako bode v ta namen dajati podporo, bodi si brezplačno sadike, ali pa novčne doneske iz pogozdovalnega zaklada.

V omenjenem dogovoru je tudi natanko določiti, je li in v koliko je udeležencem dovoljeno mej pogozdovalno dōbo iz zemljišč, ki se pogozdujejo, jemati travo, les in druge užitke.

§. 9. Ako bi pogozdovalna komisija zaradi omenjenih dvojbe ne spoznala za primerno postopati v smislu §. 8., ali ako se primerno kaže, da se pridobi zemljišče v last pogozdovalnega zaklada, bodi si zaradi tega, ker ni bilo možno po namenu §. 8. doseči dogovora, bodi si iz družih razlogov,

— Tetka (nazivala sem vse „tetke“) prinesla sem vam kurila.

To „kurilo“ bilo je za veliko rusko peč smesno in gotovo bolj primerno za igračino pečico, no, privratnica sprejemala je je prijazno, je vzela iz mojih rok, ter me navadno povabila:

— Sedi, bodeš gostja.

Jaz sedla sem počasi na klop, vselej v nekoliko oddaljenosti od čajne mize. Na predlog gospodinje:

— Ali hočeš čaja?

Odgovorila sem obično z zanikanjem, izgovarjaje besede glasom sitega, najevšega se do poslednje vzmožnosti človeka.

— Ne, tetka, ne maram, prav res ne maram.

O, gotovo, hotela sem ga in nikoli nesem odrekla ni k obedu ni k čaju — pri sestrah-vlastelicah in v družini učitelja. Mogoče, da sem razsojevala s svojim detskim umom tudi napačno, no, kazalo se mi je, da vlastelici, kateri nesta imeli Bog zna kakih kapitalov, kakor tudi učitelj, laglje pridobivajo svoj vsakdanji kruh, nego oni. To bil mi je povod, da skoraj nikoli ničesar nesem jela, kakor bi bila tudi rada, v družini privratnika in sem

se zadovoljevala samo s tem, da sem sedela pod streho, a ne postopala po dvorišču.

Moj čas se je bližal in ugibala sem ga, sedeč v spodnjem pomeščenju, po razlegajočem se nad našimi glavami korakanji pri vstavših od spanja se strah-vlastelicah. Slišala sem, kako sta vstajali, kako je jedna jela staviti samovar, mej tem, ko se je druga pripravljala v kuhinji h kuhi (prisluže nesta imeli). Začuvši na vrhu gibanje in čuteč v svojem želodcu praznoto, poslovala sem se prilično od družine privratnikove, prosivši dovoljenja priti po obedu poigrat z otroci, na kar sem obično dobivala razrešenje in za tem odpravila sem se na vrh. Po zimi, ko so visoke in nekrute stopnice vodeče na vrh, bile pokrite z gručami steptanega snega, bilo mi je tako potovanje strašno težavno: mnogokrat sem pala zdrsnivši ter poletela vniž in se večkrat pobila prav pošteno. Po leti vzhajala sem odlično. Semkaj javljala sem se brez kurila in odprši duri v kuhinjo, kjer sem obično našla obe sestrji, stopila sem notri z besedami:

— Prišla sem pomagat, tetki.

(Dalje prih.)

mora se pogodovna komisija prizadevati, da se kupi zemljišče za novi omenjenega zaklada.

Ako je zemljišče obremenjeno s tujimi, pogozdovanje zavirajočimi pravicami, delati je komisiji na to, da se odkupijo take pravice za novi pogodovnega zaklada, in sicer v prvi vrsti po prostovoljnem dogovoru.

§. 10. V slučajih, v katerih bi posestniki ali opravičenci po §. 8. dogovorjeno pogodbo prelomili na takšen način, ki je namenu pogozdovanja očitno nasproten, ali kadar se po §. 8. nameravana pridobitev ali ali nameravani odkup nista mogla doseči, naprositi je pogodovna komisija deželno vladu, da se razlasti dotična zemljišča in dotične pravice v prid pogodovnemu zakladu.

§. 11. Ako deželna vlada prošnjo pogodovne komisije zaradi razlastitve zemljišča ali pravic tretjih oseb po zgoraj navedenih določilih tega zakona spozna za opravičeno, mora jo uslišati ter o jednem po zaslišanju dveh od nje sklicanih zvedencev določiti znesek, katerega je za razlastitev plačati iz pogodovnega zaklada.

Zoper to razsodbo se sme vsak udeleženec pritožiti pri poljedelskem ministru v štirih tednih po vročitvi razsodbe.

Pritožbe je vlagati pri deželni vladi.

§. 12. Vrhu tega je slobodno vsakemu, ki ni zadovoljen s poljedelskega ministra razsodbo o znesku, katerega mu je plačati za razlastitev zemljišča ali pravice, zahtevati v tridesetih dneh po vročitvi razsodbe, da mu po sodni poti pozve in določi odškodnino tisto okrajno sodišče, v čigar okolišji leži zemljišče, katero je razlastiti, oziroma, ki je s tujimi pravicami obremenjeno.

Pozvedbo in določitev odškodnine po sodni poti je dognati v tem slučaju po zmiselnih porabi predpisov državnega zakona z dné 18. februarja 1878. l. (drž. zak. št. 30) o razlastitvi v napravo železnih cest in izvrševanje vožnje po njih, v kolikor pričujoči zakon ne določuje kaj drugega.

Kadarkoli se na pomoč pokliče sodišče, mora se izvršitev razlastitve odložiti, dokler ono ne izvrši obravnave, in dokler se ne izplača ali pri sodišču ne vloži znesek, ki je bil v ti obravnavi določen.

§. 13. Glôbe, ki se nalagajo po občenem gozdnem zakonu za gozdne prestopke, storjene v političnem okraji Postojina in Logatec, nadalje povračila, ki se na podstavi gozdnega zakona prisojajo za poškodovanje takih gozdnih zemljišč, ki so prešla v last pogodovnega zaklada, pripadajo temu zakladu.

§. 14. Opravični red, katerega izda poljedelski minister dogovorno z deželnim odborom, določeval bode, v koliko sme pogodovna komisija v svojem delokrogu sklepati o stroških iz pogodovnega zaklada, oziroma, v katerih slučajih bode poprej prositi poljedelskega ministra in deželni odbor, da dovolita te stroške in naposled, po kakih predpisih je oskrbovati in zaračunjevati ta zaklad sploh.

§. 15. Zvršitev tega zakona se naroča Mojim ministrom za poljedelstvo, za notranje stvari, za finance in za pravosodje.

Politični razgled.

Notranje dežele.

V Ljubljani 7. oktobra.

Včeraj se je sešel **Tržaški** deželni zbor. Zborovanje bode jako kratko, ker nema kaj gradiva za posvetovanje. Italijani so celo želeli, da bi se zbor niti sklical ne bil, ker nema kaj dela, a vlada ga je vendar sklicala.

Ceski deželni zbor se bode neki zaključil 18. t. m. Dunajskim listom se je iz Prage poročalo, da so se vodje obeh strank pogajali mej sabo o volilnej reformi, kar je pa baje izmišljeno.

Čehi na **Dunaji** si hočejo osnovati svoje politično društvo. Namen temu društvu bode pred vsem, delati na to, da dobi češčina na Spodnjem Avstrijskem veljavo v deželi navadnega jezika. To je tudi opravičeno, ker je v primeri na Spodnjem Avstrijskem več Čehov nego Nemcev na Kranjskem, ko vendar naši Nemci po sili hočejo, da je Kranjska dežela z meševitim prebivalstvom.

Klub **hrvatske** narodne stranke je sklenil v vsak odsek voliti tudi dva starčevčevca in jednega nezavisnjaka. — Včeraj se je v saboru posvetovalo o verifikaciji volitev. Besedo je poprijel dr. David Starčević in v jako ostrih besedah obsojal postopanje vlade in večine pri volitvah, navajal silovitosti, ki so se jih vladni organi posluževali pri volitvah. Ta njegov govor je vzbudil veliko razburjenost mej vladnimi pristaši, prav po prislovcu, da resnica oči kolje.

Adresni odsek **ogerskega** državnega zbora bode do konca tege tedna izdelal načrt adrese. Adresna debata se pa najbrž začne v ponedeljek.

Vnanje države.

V soboto sti se razpustili **rumunski** zbornici, ki sti bili le začasno sklicani. 6. t. m. se skličejo volilni kolegiji in 15. novembra novi zbornici.

Prva **holandska** zbornica je sklenila s 33 proti 3 glasom, da se sme § 198 ustave tako preurediti, da se bode ustava smela tudi spreminjati za časa regentstva. To je bilo potrebno, ker je princesinja naslednica sedaj še le štiri leta stara, kralj pa že zelo star, ter bi tedaj regentstvo utegnilo dolgo trajati, in v tem času bi se utegnila pokazati resna potreba spremeniti ustavo. Ker sti obe zbornici to sklenili s dvema tretjinami glasov, se po § 197 holandske ustave morati razpustiti, voliti na novo, in novovoljeni se bosti dalje posvetovali o reviziji ustave.

Letošnje leto je kakih 80.000 mahomedanskih romarjev obiskalo **Mekko**. Zdravstveno stanje tega mesta je izvrstno, pa tudi mej romarji se neso prikazovale epidemične bolezni, kakor je to druga leta navadno.

Na **francosko-kitajskem** bojišči začeli so se trdi boji, in sicer v Tonkingu in ob kitajskem obrežji. V Tonkingu dosedaj Francozi neso mogli doseči dosti vspeha, drugače pa drugod. 1. t. m. začeli so namreč bombardovati Ke Lung na otoku Formoza in ga tudi vzeli. Kakor oficijalni telegram poroča, so Francozi izgubili 4 mrtve, 5 težko, 8 lahko ranjenih, jednega pa pogrešajo; Kitajci so pa izgubili 80—100 mrtvih in 200—300 ranjenih. Potem so pa Francozi začeli bombardovati Tamsin in ga najbrž že vzeli.

Egiptovska vlada je odgovorila na protest vlasti, da je bilo neobhodno potrebno ustaviti amortizacijo državnega dolga, kajti drugače ni upati zboljšanja finančnih razmer. Avstrija, Francija in Italija so pa mej tem že nastopile sodnijski pot. Tožijo namreč Nubar pašo, in več egiptovskih uradnikov, da so z najnovejšo finančno naredbo prelomili likvidacijski zakon. Sploh je pa vse egiptovsko vprašanje sedaj še jako nejasno.

Domače stvari.

— (VIII. seja deželnega zbora kranjskega) trajala je danes do 2. ure popoldne. Najprej oglašil se je veliki državnik g. Karol Luckman, češ, da ga je zadnjič župan Grasselli osobno razžalil, očitajoč mu zvišano obrekovanje in zahteva, naj deželni glavar pozove poslanca Grasselli-ja k redu. Ko grof Thurn izjavi, da tega ne more storiti, oglašil se Apfalter in toži, da manjšina ni varna nepostavnosti in razžaljenja, da ga malo veseli sedeti v zbornici in da bode navstalo vprašanje, ostane li manjšina še v zboru. Oglašil se je tudi baron Svegelj in pel slavo liberalizmu, a poslanec Svetec ga je jako dobro zavrnil. Vsprejel se je postavni načrt o pogozdovanji Krasa, dovolilo se je Ljubljanskej ljudske kuhinji za dijake 100 gld., g. Šumiju za izdavo „Arhiva“ 200 gld., g. Tomšiču za izdavo „Vrtca“ 100 gld. Vsprejel se postavni načrt glede doneskov zavarovalnih družb za požarne brambe. Prošnje ljudskih učiteljev za dovoljenje funkcijskih doklad, za odškodovanje za stanovanja in za predujme, se vse odbijejo. Prihoduja seja je v četrtek.

— (Slovesni requiem) za umršim viteзом Schneid-om služil je danes ob 9. uri zjutraj v sv. Jakoba cerkvi mestni župnik gospod Rozman. Navzočnih je bilo mnogo gg. deželnih poslancev in nekaj sorodnikov. Petje na koru bilo je v istini veličastno.

— (Dopolnilne volitve v mestni in deželni zbor Tržaški) bodo prihodnjo nedeljo v 12. dan t. m. Za I. volilni okraj (Škedenj, Sv. Marijo Magdaleno, Čarbolo, Žavlje) kandiduje se gosp. Peter Persič, c. kr. finančni uradnik, rodом Hrvata, dober Slovan in poznat kot govornik na taboru v Dolini. V V. okraji (Opčina, Ban, Trebič, Padrič, Gropada in Brezovica) pa g. Valentin Matej Šivic, inženir in dobro poznat narodnjak.

— (Deželni zbor Tržaški) otvoril se je včeraj o poludne. Navzočnih bilo je 29 poslancev, tako je zbor, ki broji 54 poslancev, jedva bil sklepčen. Po nagovoru deželnega glavarja dra. Bazzoni ja in vladnega zastopnika dvornega svetnika viteza Rinaldini-ja bila je prva seja končana.

— (V državni železniški svet) poklical je trgovinski naš minister z razglasom z dné 4. t. m. 50 članov in 34 namestnikov, a to iz naših krajev te-le gospode: grofa Coronija: deželnega glavarja in načelnika poljedelski šoli v Gorici, grofa Zena Gočssa, odbornika c. kr. kmetijske družbe v Celovci; Karla Luckmanna, vodjo kranjske obrtnostne družbe v Ljubljani; Henrika Pollitzerja in Josipa M. Teuschla, trgovinske zbornice svetnika v Trstu — kot članove; kot namestnike pa gospode: Ivana Murnika, odbornika

c. k. kmetijske družbe v Ljubljani; Josipa Burgstalerja, odbornika poljedelske družbe v Trstu, E. pl. Ritterja, trgovinske zbornice svetnika v Gorici in Tom. Schandeloocka, trgovinske zbornice svetnika v Trstu. Kakor znano, ima po novem statutu državnih železnic iznova osnovani svet namen, da ministerstvu trgovinskemu pomaga reševati gospodarska vprašanja, kolikor se jih dostaje železniške obratnosti, in sploh svete dajati za obrat in občenje pri državnih železnicah. Člane in namestnike v tem svetu imenuje trgovinski minister vsako tretje leto, a predlagajo mu jih trgovinske zbornice ter kmetijske družbe. Dva namestnika nesta še imenovana.

— (Imenovanja in premeščenja.) Premeščena sta sodnijska pristava: I. Jesernik iz Šent Lenarta v Slov. goricah v Maribor na Drave levem bregu, Gustav Wradatsch iz Kozjega v Maribor na Drave desnem bregu; avskultant dr. Herman Schaefflein in Jurij Kristof imenovana sta sodnijskima pristavoma, prvi v Šent Lenartu v Slov. goricah, slednji v Kozje.

— (Vojaške premembe.) Podpolkovnik Albin Schwara (Švara), poveljnik kranjskega deželnega brambovskega strelskega batalijona v Ljubljani št. 25, prestavljen je h kranjskemu dež.-brambovskemu strelskemu batalijonu v Rudolfovem štev. 24. v isto službo; stotnik I. razreda Robert Scheriatu (Žerjav), poveljnik rečnega batalijona št. 24. v Rudolfovem, prestavljen je kot poveljnik k batalijonu št. 25. v Ljubljano.

— (Konfiskacija.) „Slovenskega Delavca“ 2. številko zaseglo je državno pravdnistvo zaradi nekega dopisa. Priredila se je druga izdaja pod isto številko, kar je do sedaj v Ljubljani nemožna stvar.

— (Vrtec.) Časopis s podobami za slovensko mladino ima v 10. številki naslednjo vsebino: Sirota. Pesen. Zrelogorec Vipavski. — Poštne hranilnice. (Po nemškem predelal Ivan Tomšič.) — Kralj Matjaž. (Priobčuje Fr. Hubad.) — Medved in zajec. (Basen.) Pokokrján. — Berno. I. T. — Prevzetnost se sama kaznuje. (Narodna pripovedka.) Fr. Praprotnik. — Bosna in Bosnjaki. I. T. — Zemlja se vrti. Gr. — Krajcar opisuje svoje življenje. H. Podkrajšek. — Ljubljana. (Spisuje P. F. H.) — Razne stvari. — Zabavna naloga. (Priobči H. Podkrajšek.)

— (Na novem učiteljišči) v Resljevih ulicah prične pouk stoprav v 4. dan novembra t. l. Izobraževališče za učitelje in učiteljice, kakor tudi vadnica morajo dotle potrpeti.

— (Duhovskih kandidatov — v Ljubljani premalo, v Pragi preveč.) V tukajšnje semenišče se je vsprejelo letos v prvo leto baje le 7 slušateljev; trem abiturijentom ovira vojaška služba vstop v duhovski stan. Za vsprejem v Praško nadškofijsko semenišče je pa prosilo 110 kandidatov in vsprejeli so jih od teh le 38 ter 2/3 prositeljev prošnje odbili. Kaj, ko bi se po nekaj teh českich duhovskih kandidatov pisalo in pridobilo za naše semenišče? Sramote bi nam Čehi itak ne delali, le pomnožili bi prepičlo število slovenskega duhovskega naraščaja.

— (Golobje-pismonoše.) Društvo za perutnino na Dunaji poslalo je v Ljubljano 22 golobov-pismonoš. Pokazati se ima namreč, kateri izmej teh golobov, ki so najzanesljivejši pismonoše, prvi pride iz Ljubljane nazaj na Dunaj in kateremu je usojeno, da dobi cesarjevo darilo 10 cekinov. V nedeljo ob 7. uri zjutraj so izpustili vseh 22 golobov od tukaj. Dolga je črta iz Ljubljane na Dunaj 448 kilometrov, in po dosedanjih izkustvih bi morali golobje v 8 urah biti na Dunaji. Najbrž pa jih je slabo vreme zadržalo, kajti v nedeljo zvečer ob 6. uri jih še ni bilo na Dunaj.

— (S koso prebodel.) Včeraj opoludne, ko je na Ježici Matevžev Francelj svojo ženo pretepaval, pride mlad tamošnji fant Kušar, po domače Balantičev, mirit rekoč: „Oče! pustite mater; kaj jo tepete! Mati, le pojdite mlest, vas bom pa jaz varoval.“ Na to steče mož po ostro koso in jo zasadi nesrečnemu Kušarju tako silno v život, da mu je na drugej strani ven pogledala. Težko da bi ubogi ranjenec okrevail.

— (Posojilnica v Mariboru) imela je v septembru 16.716 gld. 21 kr. dohodkov, 14.236 gld. 55 kr. izdatkov, torej 30.952 gld. 76 kr. vkupnega prometa.

— (Huda zima.) Če se bodo prerokovanja vremenskih prerokov obistinila, bomo imeli letos

jako hudo zimo. Te dni imamo res nekako prav hladno vreme; pa ne, ko bi že prerokovana zima na duri trkala. Sicer se je pa na Ruskem že pričela zima. Iz Petrograda se namreč piše: „Že 14 dni nas tukaj jako muči velik mraz. Več noči je vse zmrznilo. V Moskvi je te dni nek popoldan tako snežilo, kakor bi „berače trgal“.

— (Razpisana) je služba drugega učitelja na dvorazrednici v Gornjih Gorjah. Plača 400 gold. in stanovanje. Prošnje do 20. t. m. na okr. šol. svet v Radovljici.

Telegrami „Slovenskemu Narodu“:

Sevnica 7. oktobra. Namestnik Kübeck je včeraj tukajšnjo razstavo obiskal in se jako pohvalno izrekel.

Bruselj 6. oktobra. Akoravno sta bila kralj in kraljica pri včerajšnji razdelitvi daril za srednje šole navzočna, se je vender, ko je minister notranjih zadev Jacobs ustal, da bi govoril, začul klic: „Doli s plešo!“ Navstal je v dvorani hrup, jedno minuto trajajoč. Redarstvo prijelo je več oseb. Ministra kratki govor spremljalo je ponavljajoče se sikanje, da je večkrat moral prenehati. Ti za kralja in kraljico mučni prizori trajali so skoro dve uri. Pri odhodu kralja sikalo se je in klicalo: „Živio kralj!“ in ti pojavi so se ponavljali, dokler da sta kralj in kraljica dospela v palačo.

Lyon 7. oktobra. Preteklo noč bila je eksplozija v žandarskeji vojašnici vsled bombe, ki je priletela na okno in ki je bila od bakra a z malimi kosi železa napolnjena. Okna vsa razrušena, zidovje poškodovano. Nobene žrtve, zločinca nepoznan. Preiskava se je pričela.

Razne vesti.

* (Požar.) V mestu Tarnobrzeg-u v Galiciji je navstal po noči od 2. do 3. t. m. velik požar, kateri je uničil skoraj pol mesta. 200 rodbin je brez strehe. Škoda se računa na več sto tisoč goldinarjev.

* (Najnovejša obrt.) Te dni je pripeljal redar neko nad 5 let staro deklico, katera se je v Londonskih ulicah zgubila, pred policijo. Tu jo vprašajo po imenu. „Jaz se zovem Lucija Rowden“ — „Kaj je tvoj oče?“ — „Moj papa je žepni tat; zdaj nam pa že dlje časa ne more nič prislužiti, ker ga imajo hudobni ljudje v ječi zaprtega!“

* (Čuden zakon.) Afgani imajo jako star in sila čuden zakon, po katerem se vsakovrstni zločini kaznujejo z ženskami. N. pr. morilec stane umor 12 žensk; kdor komu odseka roko, odbije nos ali kaj drugega, mora za kazen pripeljati in izročiti sodnji 6 žensk; kdor izbiže kdo komu zob, da tri, a za rano na glavi le jedno žensko. Samo tega ne vemo, kaj počno sodnije in stranke, sešeno one, katere so večkrat ali hujše po zločinih oškodovane, z ženskami. Kdor se torej pri Afganih hoče iznebiti svoje nadležne soproge, mu je treba svojega soseda le česniti s kolcem po glavi in sodnija mu v imenu postave odvzame takoj breme njegove zakonske polovice. Dobro, da pri nas ni tacihi pravomočnih zakonov; — kdo ve, koliko ljudi bi trpelo bolečine na glavi vsled prizadetih ran!

Uspešni pokladki. Nove in zastarele rane, kile in skrumbe ozdravi naglo Moll-ovo „Francosko žganje in sol“. V steklenicah z navodom vred po 80 kr. Po poštnem povzetju razpošilja vedno A. Moll, lekarnar in c. kr. dvorni založnik na Dunaji, Tuchlauben 9. V lekarnah in specerijskih prodajalnicah na deželi zahtevaj izrečno Moll-ov izdelek z njegovo varstveno znamko in podpisom. 5 (690—9)

Vabilo na naročbo.

Slavno p. n. občinstvo uljudno vabimo na novo naročbo, stare gospode naročnike pa, katerim je potekla koncem meseca naročnina, prosimo, da jo o pravem času ponovno, da pošiljanje ne preneha.

„SLOVENSKI NAROD“

velja za Ljubljanske naročnike brez pošiljanja na dom:

Za vse leto	13 gld. — kr.
„ pol leta	6 „ 50 „
„ četrt leta	3 „ 30 „
„ jeden mesec	1 „ 10 „

Za pošiljanje na dom se računa 10 kr. na mesec, 30 kr. za četrt leta.

S pošiljanjem po pošti velja:

Za vse leto	15 gld. — kr.
„ pol leta	8 „ — „
„ četrt leta	4 „ — „
„ jeden mesec	1 „ 40 „

Upravišтво „Slov. Naroda“.

izdatelj in odgovorni urednik: Ivan Železnikar.

Tujci:

dne 6. oktobra.

Pri **Slonu**: Zeilinger iz Budimpešte. — Polak z Dunaja. — Münz iz Celovca.
Pri **Malič**: Springer z Dunaja.

Meteorološko poročilo.

Dan	Čas opazovanja	Stanje barometra v mm.	Temperatura	Vetrovi	Nebo	Močina v mm.
6. okt.	7. zjutraj	738.50 mm.	+ 7.6°C	sl. zah.	obl.	5-70 mm.
	2. pop.	737.71 mm.	+ 11.8°C	sl. jz.	obl.	dežja.
	9. zvečer	739.65 mm.	+ 11.0°C	sl. jz.	obl.	

Srednja temperatura + 10.1°, za 2.8° pod normalom.

Dunajska borza

dné 7. oktobra t. l.

(Izvirno telegrafično poročilo.)

Papirna renta	80 gld. 95	kr.
Srebrna renta	82	10
Zlata renta	102	80
5% marcna renta	95	90
Akcije narodne banke	860	—
Kreditne akcije	282	80
London	121	80
Srebro	—	—
Napol.	9	68
C. kr. cekini	5	77
Nemške marke	59	75
4% državne srečke iz l. 1854	250 gld. 124	75
Državne srečke iz l. 1864	100 gld. 171	50
4% avstr. zlata renta, davka prosta	103	—
Ogrska zlata renta 6%	122	75
„ „ papirna renta 5%	93	15
„ „ 5% štajerske zemljišč. odvez. oblig.	88	85
Dunava reg. srečke 5%	104	50
„ „ 5%	100 gld. 115	—
Zemlj. obč. avstr. 4 1/2% zlati zast. listi	121	75
Prior. oblig. Elizabetine zapad. železnice	109	20
Prior. oblig. Ferdinandove av. železnice	105	25
Kreditne srečke	100 gld. 176	50
Rudolfove srečke	10	18
Akcije anglo-avstr. banke	120	104
Tramway-društ. velj. 170 gld. a. v.	218	—

Zahvala.

Za mnogobrojne dokaze sočutja mej boleznijo in o smrti moje preljube sestre, za mnogobrojno udeležbo pri pogrebu, za krasne darovane vence, posebno pa gg. pevcem za mili žalostinki pri hiši in na grobu izrekam najtoplejšo zahvalo.

(630)

Fran Hribar.

Išče se pek

neozenjen, vojaštva prost ima prednost, za dobro renominirano pekarijo v Kranjski gori v hiši podpisanega, katero bi vzdrževal na svoje ime. Ponudbe sprejema

Matija Globočnik,

(632—1)

trгоvec v Gorjah.

Trakulje

(ploščnato glisto) prežene

dr. Bloch na Dunaji,

Praterstrasse 42, tudi pismono. (90—17)

Pomaranče in limone.

Pet kilo najlepših laških pomaranč (25 do 30 komadov) za samo gld. 2.20.
Pet kilo najlepših laških limon (30 do 35 komadov) 2.—
Pet kilo najlepših laških pomaranč in limon, mešano, (35—40 komadov) 2.30.
Pošilja proti poštnemu povzetju, voznine in carine prosto, ter za zabojce tudi nič ne zaračuni (622—2)

S. E. Caroli v Trstu.

„NARODNA TISKARNA“
v Ljubljani
v elegantnej obliki.
priporoča po nižji ceni

vizitnice

„THE GRESHAM“

zavarovalno društvo za življenje v Londonu.

Filijala za Avstrijo:

Dunaj, Giselastrasse št. 1, i Pešta, Franz-Josefsplatz

v hiši društva.

Filijala za Ogersko:

št. 5 in 6, v hiši društva.

Društvena aktiva frank. 83,780.016-90
Letni dohodki na premijah in obrestih dné 30. junija 1883 16,602.367-70
Izplačitve zavarovalnin in rent in zakupnin itd. za obstanka društva (1848) več kot 139,950.000—
V slednji dvanaestmesečni poslovalni perijodi uložilo se je pri društvu za 65,726.175—
ponudb, vsled česar znaša skupni znesek v slednjih 25 letih na uloženi ponudbah več kot 1.260.777.854-55

Prospekte in druga razjasnila daje

Glavna agentura v Ljubljani, na Tržaški cesti št. 3, II. nadstropje pri Val. Zeschkotu. (309—6)

Lastnina in tisk „Narodne Tiskarne“.

Mlad, še le izučen

komí

dobi takoj mesto v prodajalnici z mešaním blagom podpisane firme, katera ponudbe vsprejema.

(626—2)

Eugen Mayer v Vipavi.

Takoj prežene vse merčese.

— Za uspeh se jamči. —

(631—1)

NEKROLIN.

jedino sredstvo, s kojim se pokončajo vse stenice, moli, bolhe in uši. Neopresegljivo proti stenicam v posteljah, proti molim v kuhinji, obleki, hišni opravi. Ne napravi nobenih madežev in prijetne diši. 1 steklenica 50 kr.

BLATTOLYTH.

jedino sredstvo, s katerim se preženo šurki, prešički, hrošči, mravlje itd., do sedaj nepresegljivega upliva. 1 pušica 50 kr., pat. razprševalec 50 kr. V količinah pod 1 gld. se ne razpošilja. Dobiva se skoro v vseh lekarnah in prodajalnicah.

Glavna zaloga za razpošiljanje:

E. SOXHLET v Retz-u (Spodnja Avstrija).

Mejnarodna linija.

Iz Trsta v Novi-Jork naravnost.

Veliki prvovrzdni parniki te linije vozijo redno v Novi-Jork in vprejemajo blago in potnike po najnižjih cenah in z najboljšo postrežbo.

V NOVI-JORK. — Odhod iz TRSTA.

Parnik „Germania“, 4200 ton, okolu 10. oktobra.

„East Anglia“, — — — — — 25.

Kajuta za potnike 200 gold. — Vmesni krov 60 gold.

Potniki naj se obrnejo na

(611—5)

J. TERKULE,

generalnega pasažnega agenta,

Via dell' Arsenale Nr. 13, Teatro Comunale, v Trstu.

Zaradi vožnje blaga obrne naj se na Emilliano d' Ant. Poglayen, generalnega agenta v Trstu.

Za jesensko in zimsko sezono

priporoča

najstarejša in v najboljšem glasu se nahajajoča

tvrdka za sukno

MORITZ BUM-a

v Brnu

(ustanovljena v letu 1822):

Volneno blago, Brnski izdelki, jako lepi, modni uzorci za cele obleke, po gld. 1.60, 2, 2.50, 3, 3.50 do gld. 8 meter.

Blago za zimske suknje v vseh barvah in vsacega dela, po gld. 2.50, 3.50, 4, 4.50 do gld. 12 meter.

Najnovejša podklada za suknje po gld. 1, 1.50, 2 do gld. 6 meter.

Elegantno blago za hlače po gld. 2, 3, 4, 5 do gld. 8 meter.

Pravi angleški popotni plaidi, 3/4, metra dolgi in 1 meter 60 cm. široki, prakt. barv, po gld. 3.50, 5.25, 6.50 do gld. 16 kos.

Velika zaloga sukna vsake baže za civilne in vojaške obleke, livrje, cerkve, bilarde in vozove, sukna za gasilna, strelska, veteranska in druga društva.

Uzorci zastoj in franko. Blago se pošilja samo proti poštnemu povzetju ali predplači. Pošiljatve nad 10 gld. vrednosti poštnine proste.

Karte z mnogovrstnimi uzorci pošiljam na željo zastoj gospodom krojaškim mojstrom. — Normalno blago za obleko, normalne posteljske in potniške odeje, sistema dr. Gustava Jäger-ja v Stuttgartu, v bogatej izbiri. (543—7)